

Dilluns XXXIII durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 18,35-43): En aquell temps, Jesús arribà prop de Jericó. Hi havia un cec assegut vora el camí, demanant caritat. En sentir passar la gent, va preguntar què era tot allò. Li digueren que passava Jesús de Natzaret. Llavors començà a cridar: «Jesús, Fill de David, tingues pietat de mi!» (...). Jesús s'aturà i manà que li portessin el cec. Quan va ser a prop li preguntà: «Què vols que faci per tu?». Ell respongué: «Senyor, fes que hi vegi» (...).

La "Vida" eterna, la "desconeguda realitat coneguda"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui considerem la nostra pròpia vida reflectida en Bartimeu: com ell, fatigats i "sense vista", així estem davant la Vida. Sospitem que aquesta vida terrenal no és, en realitat, la Vida. I com ell, ens obrim a Jesús, tot demanant-li "veure-hi", perquè a l'home que està centrat en si mateix se li escapa la "Vida" eterna.

La vida de l'home, per culpa del pecat, es troba abocada a un dur treball i a un patiment intolerable, de manera que la immortalitat seria aquí més una càrrega que un bé... Hi ha moments, però, en els que —sobtadament— percebem "quelcom" del que hauria de ser la "Vida". Per contrast, el que quotidianament anomenem "vida", en realitat, no ho és.

—Desitgem la "Vida" mateixa, la vertadera, però no coneixem això envers el qual ens sentim impulsats. No podem deixar de tendir a això, malgrat saber que tot allò que puguem experimentar no és el que desitgem. Aquesta "realitat" desconeguda és la veritable esperança que ens empeny. La "Vida" eterna és aquesta "desconeguda realitat coneguda".